

Nazım'ı ve Ataul'u bu şekilde gömmek isteyen...

Son sözümü baştan söyleyeyim. Nazım'ı ve Ataul'u bu şekilde gömmek isteyen bir okulun kendisi tarihe gömülür, biline!

Ataul Behramoğlu'nun Kolombiya'da geçirdiği trafik kazasından sonra sağ salim yurda dönmesini sevinçle karşılarken, bugün kendisine telefonla ulaşabildim ve geçmiş olsun dilekelerimle birlikte Türkçe ders kitaplarında kendisine örülen tuzağı anlatmak zorunda kaldım. Sol kolunun ve sol omzunun kırılmasıyla atlatılmış çok ciddi bir trafik kazasıydı.

Bir an önce sağlığına kavuşup bu kitabı yayınlayanlara tazminat davası açmasını sabırsızlıkla bekliyorum. O dava ki, hem kendi adına hem Nazım adına açılmış bir dava olacaktır.

Ataul Behramoğlu yurt dışındayken Türkçe ders kitabında ona yapılan psikolojik saldırıyı okurlarımla paylaşmıştım, ancak kendisinin bundan haberi yoktu. Artık haberi oldu. Nazım Hikmet'e yapılanları da bu yazımda anlatıyorum, haberi olacak. Bir an önce iyileşip cepheye dönmesini bekleyeceğim.

Aşağıda gördüğünüz tarama sayfasına dikkatle bakın, edebiyat adına çok büyük suç işlendiğini fark edeceksiniz.

Kitabın kapak resmi de 36.sayfasındaki burada gördüğünüz AĞAÇ başlıklı metinden alınmış, büyütürek kapak yapılmış. Türkçe kitabına konacak resim midir, bakın lütfen.

Bu yazı, Nazım Hikmet'in güya "Bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşesine" dizelerinden "düzenlenmiş" bir "Ağaç Tasviri" imiş. Bu uyduruk düz yazıya konmuş uyduruk ağaç ve insan resmiyle Nazım hiç yan yana gelebilir mi?

Nazım'a ait olmayan cümleler, şiirsel olmayan anlatım... Nazım'ın şiirsel anlatımıyla üslubuyla uzaktan yakından ilgisi yok.

Metnin bitişine bakın, bu satırlar Nazım'la örtüşür mü?

...

"İki çeşit ağaç vardır." dedim. İki çeşidini de yazdım. İsterim ki oğlum ormandaki ağaca benzesin.

Nazım Hikmet RAN

Ağaç Tasviri

(Düzenlenmiştir)

...

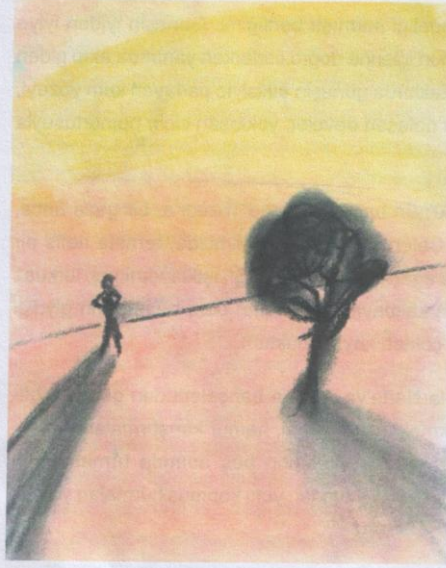
Tevfik Fikret Ortaokul 7.Sınıf Türkçe ders kitabından aldığım bu cümleler okulun adına da yakışmıyor. Bu okul bence intihar ediyor.

Bu cümleleri okuyan çocuk hem Nazım'dan soğur hem Şair Nazım denilince bu yazıyı düşünür ve gerçek Nazım'ı öğrendiği zaman ise okulundan nefret eder.

Resmin çağrışımları çok kötü; karanlık bir ağaç, karanlık bir adam, tek ve hür?!

Ağacın gölgesi bir yana, adamın gölgesi bir yana; resimde ışık kuralına bile uyulmamış. Yuvarlanma duygusu verircesine eğimli tarlanın rengi pembe, ufuk çizgisi yana yatmış, perspektif yok, siyah kontur ufuk çizgisi, bu kadar aydınlık havada bu gölgeler ne oluyor... Çok kötü bir resim, kiç estetik, yani çöpe atılacak kadar değersiz. Ne işi var ders kitabında dersiniz, evet var, aynı zamanda ressam olan Nazım'ı bu kalitesizliğe gömüyorlar!

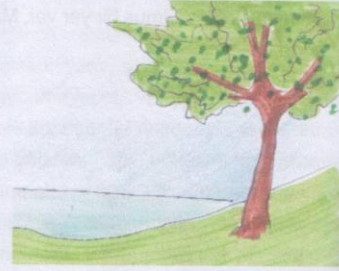
AĞAÇ

İki çeşit ağaç vardır: Birisi ormandaki ağaç, ötekisi açıklık kırdaki tek başına duran ağaç.

Kırdaki tek başına ağaç ilk bakışta göze çarpar. İlk bakışta insanı hayrete düşürür fakat bir bakarsınız, iki bakarsınız, gözünüz gitgide alışır ona. Onun yalnızlığındaki 'kahramanlık' gitgide kaybolur, mahzunlaşırsınız. Biraz daha dikkat ederseniz, tek başına kırdaki ağacın bütün basit faciası gözümüzün önünden geçer. O, kırdaki dümdüz açıklığında komikleşir. Kışın, sıska kollarıyla bir başına titreyen; yazın, bir avuç gölgesinin başında neyi ve neden beklediğini bilmeden dikilip duran bu tek ağaç artık bir zavallıdır.

Ormandaki ağaç, kırdaki ağacın büsbütün tersidir. İlk bakışta gözünüze çarpmaz fakat onun güzelliğini her bakışta biraz daha anlarsınız. Bütün ormanın ahenginde o uyumu tamamlayarak fakat kişiliğini de kaybetmeyerek yaşamaktadır. Orman onu, o ormanı güzelleştirir, kuvvetleştirir. Kışın, dalları öteki kolların yanında olduğu için üşümenin komikliği yoktur. Yazın, gölgesi öteki gölgelerden ayrı; fakat öteki gölgelere karıştığı için bir büyük yeşil serinliğin kaynağı hâlidir.

"İki çeşit ağaç vardır." dedim. İki çeşidini de yazdım. İsterim ki oğlum ormandaki ağaca benzesin.

Nazım Hikmet RAN
Ağaç Tasviri
(Düzenlenmiştir.)

Sayfa düzenine bakın; iki yarıya bölünmüş sayfa, orta noktası birbirini üzerine bindirilmiş ve sağ kolondan okuma başlatılıyor! Bitiş cümlesini ise tam satıra vermiş, ne kural var ne stil...

Ortada orman yok ve yamaçta denize bakan bir ağaç ile bitirmiş, bu da Nazım'ın oğluymuş...

Hani "Dörtmala gelip uzak Asya'dan..." diye başlayan o güzelim şiirle bağlantısı?

Amerikan parçalı eğitim sisteminde, konular parçalı anlatılır, şiirin "ana teması" da parçalanır, şiir de çöpe gider, ana teması da, şairi de. Bunun adı "Multiple Intelligence" (Çok Parçalı Zeka) kuramıdır. Parçalı eğitim dedikleri 4+4+4 diye sınıfları gruplandırmanın adı değildir, parçaları bir daha buluşmayacak kadar çok parçalamanın adıdır parçalı eğitim. Son silah bunu keşfetti Amerikan liberal eğitim şirketleri.

Ulus devletleri yok etmenin yolu, milli kültürleri, milli şairleri, milli yazarları yok etmekten geçer, biliyorlar. O çok itibarlı parçalı zekacıların 1983'de eğitime

getirdiği yenilik(!) budur. Eski klasikleşmiş ne varsa her şey bu tayfanın hazırladığı kitaplarda saldırıya uğruyor, öğütölüp atılıyor.

Küresel çetelerin başlattığı 3.bin yılın emperyalist saldırı savaşında karşımıza çıkan bu kitaplarda, Cumhuriyetimizin kültür ve eğitim mevzilerinde hain tuzaklara çekildiğimizin önemli bir örneğini gördük burada. Bir önceki yüzyılda yetişmiş kültür adamı ve kültürel ne kadar değer varsa hepsini çöpe atmak üzere başlatılmış bir savaşın ortasında olduğumuzu anlıyoruz.

Ataol Behramoğlu ve Nazım Hikmet şu berbat Türkçe kitabında böyle bir saldırıya uğramıştır. “Hattı müdafaa yoktur, sathı müdafaa vardır” deme noktasındayız.

Nazım’ı ve Ataol’u gömmek isteyen bir okulun kendisi tarihe gömölür.

Bizi tarihe gömmeye kimsenin gücü yetmez. Böyle biline.

7.8.2015

M.Morgöl